Lietas Nr. 130059816
Lietas arhīva Nr. 1-0598-16/17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 22.jūnijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese I.Millere,
ar tiesas sēžu sekretāri K.Elksniti, tulci V.Vedeņejevu,
piedaloties /pers. A/, /pers. A/ aizstāvim /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu,
attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, un

k o n s t a t ē j a

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk – VP RRP KPP PPP CPB) 1.rotas inspektors V.Dzenis sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC212414 (turpmāk - Protokols), par to, ka 2016.gada 23.maijā plkst.01.12 Rīgā, /pers. A/ vadīja transportlīdzekli VW Golf, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, pa Dzelzavas ielu no Nīcgales ielas puses, Stirnu ielas virzienā, alkoholisko dzērienu ietekmē, ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā 1,2420 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Mērījums veikts ar mērierīci Alcoquant 6020 numurs A107319. Vadītājs tika apturēts /adrese/. Protokols sastādīts uz ziņojuma pamata.

Izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 149.^{15}panta trešās daļas par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,0 promili, bet nepārsniedz 1,5 promiles.

Saskaņā ar Latvijas APK 213.pantu lieta ir pakļauta izskatīšanai tiesā.

/pers. A/ lietas izskatīšanas laikā paskaidroja, ka vainu neatzīst. Viņš nepiekrita promiļu rādījumam, bet medicīniskā pārbaude viņam netika nodrošināta, lai gan viņš lūdza vest viņu uz medicīnisko pārbaudi. Protokolu parakstīja, bet nesaprata, kas tajā rakstīts, jo nepārvalda valsts valodu. Tulks viņam netika nodrošināts. Nenoliedz, ka vadīja Transportlīdzekli pa Protokolā norādītajām ielām, bet noliedz, ka bija alkoholisko dzērienu ietekmē. Pirms braukšanas alkoholu nebija lietojis.

/pers. A/ aizstāvis debatēs norādīja, ka administratīvā pārkāpuma protokols /pers. A/ ir sastādīts nepamatoti. /pers. A/ nebija lietojis alkoholiskos dzērienus, bet dzēra bezalkoholisko alu. Pašvaldības policija /pers. A/ apturēja bez iemesla, jo viņš Ceļu satiksmes noteikumus nepārkāpa. Aizdomas, par to, ka ir alkohola ietekmē nav Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums. Pašvaldības policijas darbinieki nesastādīja alkohola ietekmes pārbaudes protokolu. Valsts policijas darbinieks /pers. A/ neizskaidroja kādā veidā ir jāveic alkohola ietekmes pārbaude, /pers. A/ netika aptaujāts, netika lietotas sterilas iemutes. /pers. A/ nepārvalda valsts valodu, lūdza nodrošināt krievu valodas lietošanu. /pers. A/ nevarēja izlasīt, kas rakstīts protokolā. /pers. A/ netika izskaidrotas viņa tiesības un pienākumi. Kad /pers. A/ nepiekrita pārbaudes rezultātiem, netika dota iespēja nogādāt viņu uz medicīnisko pārbaudi. Ir pārkāptas /pers. A/ cilvēktiesības un Latvijas APK paredzētās tiesības. Uzskata, ka lietvedība ir jāizbeidz pieļauto pārkāpumu dēļ, kā rezultātā iegūtos pierādījumus nevar izmantot. Kā arī lūdz izlemt jautājumu par transportlīdzekļa atgriešanu īpašniekam.

Lietas izskatīšanas laikā pēc /pers. A/ aizstāvja lūguma kā liecinieks tika nopratināts pašvaldības policijas darbinieks /pers. F/, kurš liecināja, ka patrulēja, nolēma apturēt /pers. A/ vadīto transportlīdzekli, jo pirms tam patrulējot, redzēja kā pie kafejnīcas atrodas vairāki vīrieši. Ar vīriešiem aprunājās, pārkāpumi netika konstatēti. Blakus stāvēja arī automašīna. Tad patrulējot, redzēja, ka pa Dzelzavas ielu brauc tā pati automašīna. Nolēma apturēt transportlīdzekli, jo bija aizdomas, ka tās vadītājs, iespējams, ir alkohola ietekmē. Sarunas laikā ar vadītāju /pers. A/, bija jūtama alkohola smaka. Veikt alkohola ietekmes pārbaudi neizdevās, jo vadītājs pūšot, lika priekšā mēli. Tad izsauca ceļu policiju. Notikuma vietā /pers. A/ teica, ka ir izdzēris dažas pudeles alus.

Lietas izskatīšanas laikā pēc /pers. A/ aizstāvja lūguma kā liecinieks tika nopratināts pašvaldības policijas darbinieks /pers. G/, kurš liecināja, ka kopā ar /pers. F/ patrulēja Purvciemā. Brauca apsekot kafejnīcu Dzelzavas ielā, kur veicot apgaitu pamanīja automašīnu /TL marka/, kur atradas arī jaunieši. Jaunieši izskatījās, ka lietojuši alkoholu, bet uz vietas alkoholu nelietoja. Pēc tam turpināja patrulēšanu un ievēroja minēto automašīnu, kas bija uzsākusi kustību. Tā kā personas, kas atradās pie automašīnas izskatījās alkohola ietekmē, bija aizdomas, ka automašīnu var vadīt persona, iespējams, alkohola ietekmē, tāpēc automašīnu apturēja. Izsauca ceļu policiju. Ar /pers. A/ pārrunas veica /pers. F/. /pers. A/ paskaidroja, ka ir izdzēris divus alus.

Lietas izskatīšanas laikā pēc /pers. A/ aizstāvja lūguma kā liecinieks tika nopratināts policijas darbinieks /pers. H/, kurš liecināja, ka saņēma izsaukumu no dežūrdaļas, ka pašvaldības policija ir aizturējusi vadītāju alkohola reibumā. Atbrauca uz notikuma vietu, veica alkohola ietekmes pārbaudi /pers. A/ un sastādīja protokolu. Ar /pers. A/ runāja krievu valodā. /pers. A/ tulku nelūdza. Tiesības un pienākumus /pers. A/ izskaidroja, alkohola ietekmes pārbaudi veica paredzētajā kārtībā. /pers. A/ alkohola ietekmes pārbaudei piekrita pilnībā un neprasīja nogādāt uz medicīnisko pārbaudi.

Lietas izskatīšanas laikā pēc /pers. A/ aizstāvja lūguma kā liecinieks tika nopratināts /pers. I/, kurš liecināja, ka 2016.gada 23.maijā nolēma ieiet kafejnīcā iedzert alu, kur satika savu paziņu /pers. A/. Viņš grasījās braukt mājās, bet /pers. A/ piedāvāja viņu aizvest, kam viņš piekrita. Kad brauca, viņus apturēja policija. Pēc tam tika izsaukta ceļu policija. Līdz beigām viņš nepalika, bet gāja mājās. /pers. A/ kafejnīcā alkoholiskos dzērienus nelietoja, bet dzēra bezalkoholisko alu.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā

iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa paredz, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.[1] pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Latvijas APK 243.panta ceturtā daļa nosaka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, uzskatu, ka /pers. A/ izdarīja Latvijas APK 149.[15]panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu un viņa vainīgums pierādīts ar:

Protokolā fiksēto;

Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk – RPP) Vidzemes pārvaldes inspektora R.Devela ziņojumu, kurā norādīts, ka 2016.gada 23.maijā pildīja darba pienākumus RPP Vidzemes pārvaldes autopatruļas sastāvā, kopā ar inspektoru K.Lobeiko, izmantoja darba automašīnu. Patrulēšanas laikā plkst.01./adrese/, pamanīja automašīnu, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (VW Golf), kuras autovadītājs pirms neilga laika ir lietojis alkoholu nakts kafejnīcā, /adrese/. Automašīna sāka braukt, nogriezās uz Dzelzavas ielu un brauca virzienā uz Stirnu ielu. Pielietojot bākugunis, automašīna tika apturēta /adrese/. Viņš piegāja pie automašīnas autovadītāja un stādījās priekšā kā RPP darbinieks. Savukārt, vīrietis stādījās priekšā kā /pers. A/. Viņam blakus sēdēja vīrietis, kurš stādījās priekšā kā /pers. I/. Sarunājoties ar automašīnas vadītāju /pers. A/, bija jūtama alkoholam raksturīga smaka, kas nāca no mutes dobuma. Sazinoties ar RPP Vidzemes pārvaldes dežūrdaļu, tika izsaukta VP Ceļu policijas ekipāža. Pēc brīža adresē ieradās VP ceļa policijas darbinieki 1002.ekipāža, vecākais Dzenis. Pārkāpums tika fiksēts ar darba automašīnas videokameru. Viņu palīdzība vairs nebija nepieciešama. Precizē, ka autovadītājs brauca pa Dzelzavas ielu, virzienā no Nīcgales ielas uz Zirņu ielu;

2016.gada 23.maija Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB339541 un tam pievienotajām izdrukām par veikto alkohola koncentrācijas pārbaudi /pers. A/ izelpā, 2016.gada 23.maijā konstatējot minimālo alkohola koncentrāciju 1,2420 promiles. /pers. A/ ir parakstījis Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, tādā veidā apliecinot, ka piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem;

liecinieku /pers. F/, /pers. G/ un /pers. H/ liecībām.

Sniedzot paskaidrojumu tiesas sēdē /pers. A/ nenoliedza, ka vadīja transportlīdzekli Protokolā norādītajā laikā un vietā, bet noliedza, ka bija alkoholisko dzērienu ietekmē un, ka pēc viņa lūguma, netika nogādāts medicīniskās pārbaudes veikšanai.

2005.gada 11.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 2.punkts nosaka, ka alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā transportlīdzekļa vadītājam pārbauda Valsts policijas darbinieks (...), izmantojot portatīvo ierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai (turpmāk — mēraparāts). Mēraparāta uzrādītā alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir atbilstoša alkohola koncentrācijai asinīs.

Noteikumu Nr.13

3.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi veic ar viņa mutisku piekrišanu.

Noteikumu Nr.15

4.punkts nosaka, ja transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā nav iespējams veikt vai ja transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt pārbaudes veikšanai vai tās rezultātiem, darbinieks izdara attiecīgu ierakstu šo noteikumu 8.punktā minētajā protokolā un attiecīgo personu divu stundu laikā nogādā tuvākajā šo noteikumu 1.pielikumā minētajā ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Noteikumu Nr.15 6.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi veic, izdarot divus mērījumus, ar 15-20 minūšu intervālu. Noteikumu Nr.15

7.punkts nosaka, ja pirmajā mērījumā konstatēts, ka alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir mazāka nekā Ceļu satiksmes likumā noteiktā alkohola koncentrācija asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, otru mērījumu neveic un protokolu nesastāda. Noteikumu Nr.15

8.punkts nosaka, ja mērījumos konstatēts, ka alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir vienāda vai lielāka nekā Ceļu satiksmes likumā noteiktā alkohola koncentrācija asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, darbinieks aizpilda un paraksta transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu (turpmāk — protokols) (2.pielikums). Protokolam pievieno mēraparāta izdrukas, kas apliecina protokolā norādītos mērījumus.

Noteikumu Nr.15 9.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītāja paraksts uz darbinieka aizpildītā protokola apliecina, ka attiecīgais transportlīdzekļa vadītājs piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem.

Vērtējot 2016.gada 23.maija Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB339541, secinu, ka alkohola ietekme /pers. A/ veikta Noteikumu Nr.15 iepriekš norādītajā kārtībā, 2016.gada 23.maijā konstatējot minimālo alkohola koncentrāciju izelpā 1,2420 promiles. Protokolā redzams, ka /pers. A/ ir parakstījis Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, tādā veidā apliecinot, ka piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem. Ne Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā, ne Protokolā /pers. A/ nav izteicis nekādus iebildumus, nav ziņu, ka /pers. A/ nepiekristu veiktās alkohola ietekmes pārbaudes rezultātiem. Arī policijas darbinieks /pers. H/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. A/ notikuma vietā pilnībā piekrita veiktās pārbaudes rezultātiem un nelūdza viņu nogādāt uz medicīnisko pārbaudi. Pie tam pašvaldības policijas darbinieki liecināja, ka notikumu vietā /pers. A/ atzina, ka bija dzēris alu.

Tiesu praksē ir nostiprinājusies atziņa, ka amatpersonu, tostarp arī policijas darbinieku liecības un paskaidrojumi nav absolūti ticami un neapstrīdami, tomēr tiem ir augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*skat, piemēram, Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 23.aprīļa spriedumu lietā Nr.A42919409; Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedumu lietā Nr.AA13-05/5)*.

Administratīvā apgabaltiesa 2013.gada 23.aprīļa spriedumā lietā Nr.A42919409 norādīja, ka ar šo likumdevējs ir uzsvēris, ka protokolā fiksētās ziņas ir uzskatāmas par objektīvu pierādījumu un amatpersona atzīstama par objektīvu novērotāju, kamēr netiek pierādīts pretējais, piemēram, amatpersonas ieinteresētība sodīt transportlīdzekļa vadītāju vai subjektīva attieksme pret to, vai amatpersonas kļūda, fiksējot pārkāpumu (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 23.aprīļa spriedumu lietā Nr.A42919409*).

Lai apšaubītu policijas darbinieku sniegtos paskaidrojumus par apstākļiem, kas noskaidroti, pildot dienesta pienākumus, lietā jābūt pierādījumiem, kas vismaz netieši norāda uz policijas darbinieku iespējamo ieinteresētību nepamatoti vainot pieteicēju administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 23.aprīļa spriedumu lietā Nr.A42919409*).

Zemgales apgabaltiesa 2013.gada 3.jūnija spriedumā lietā Nr.116008413 ir norādījusi, ka publiskajās tiesībās darbojas publiskās ticamības princips, un policijas amatpersonu sastādītiem dokumentiem, arī administratīvo pārkāpumu protokoliem, *a apriori* ir publiskā ticamība, un tos iespējams

apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina (*skat. Zemgales apgabaltiesas 2013.gada 3.jūnija spriedumu lietā Nr.116008413*).

Līdz ar ko, uzskatu, ka nav pamata apšaubīt policijas darbinieka liecībās norādīto, ka /pers. A/ piekrita veiktās pārbaudes rezultātiem ar alkometru un nelūdza viņu nogādāt medicīniskās pārbaudes veikšanai. Minēto apliecina arī /pers. A/ paraksts Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā, tādā veidā apliecinot, ka piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem.

Vērtējot /pers. A/ un viņa aizstāvja norādīto, ka /pers. A/ nepārvalda latviešu valodu un viņam nebija iztulkoti sastādītie dokumenti, netika pieaicināts tulks secinu, ka notikuma vietā dokumenti tika sastādīti latviešu valodā un nebija pieaicināts tulks. Latvijas APK 260.panta trešā daļa noteic, ka ja persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības neprot valodu, kurā notiek lietvedība, šai personai tiek nodrošinātas tiesības lietot tai saprotamu valodu, kā arī izmantot tulka pakalpojumus šajā kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas APK 266.panta pirmā daļa noteic tulka uzaicināšanas kārtību. No minētās tiesību normas izriet, ja pastāv apstākļi, kuru dēļ ir pieaicināms tulks, to dara institūcija (amatpersona), kuras lietvedībā ir administratīvā pārkāpuma lieta.

Tādējādi, no minētajām tiesību normām neapšaubāmi izriet personas tiesības izmantot tulka pakalpojumus, ja tā nesaprot lietvedības valodu. Turklāt šo tiesību izmantošana ir jānodrošina valstij.

Tiesu praksē ir atzīts, ka nevar uzskatīt, ka vienmēr, ja tulks lietā nav piedalījies, ir tikušas pārkāptas personas tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu. Minēto tiesību izmantošanas nodrošināšana nav izprotama tikai formāli, bet ir jāņem vērā, kādēļ tulka nodrošināšana ir nepieciešama. Tādējādi katrā konkrētajā lietā ir jāvērtē tas, vai tulka nepieaicināšana ir liegusi personai saprast notiekošo un traucējusi sagatavot aizstāvību *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 31.augusta spriedums lietā Nr.SKA355/2007).*

Vērtējot lietā esošos materiālus, secinu, ka /pers. A/ visus notikuma vietā sastādītos procesuālos dokumentus ir parakstījis, neierakstot nekādus iebildumus. Nevienā dokumentā, kuru /pers. A/ parakstīja, viņš nav norādījis, ka nesaprastu lietvedības valodu vai dokumenta, kuru paraksta, jēgu un saturu. Tāpat lietā nav nekādu ziņu un arī /pers. A/ parakstītajos procesuālajos dokumentos /pers. A/ nav norādījis, ka lūdz pieaicināt tulku.

Pie šādiem apstākļiem, secinu, ka nav konstatējamas pietiekamas ziņas, kas liecinātu, ka notikuma vietā, /pers. A/ nav sapratis notiekošo, par ko liecina, jau iepriekš minētie apstākļi, ka Protokolā un citos dokumentos /pers. A/ nav izdarījis piezīmes par to, ka nespēj iepazīties ar dokumentu saturu, bet gluži otrādi, tajos ir /pers. A/ paraksti, ka viņš ar dokumentu saturu ir iepazinies.

Līdz ar ko, vērtējot minētās ziņas, uzskatu, ka nav loģiska izskaidrojuma tam, kādēļ lai persona nespējot iepazīties ar minēto dokumentu saturu, tos paraksta.

Vērtējot /pers. A/ aizstāvja norādīto, ka /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis tika apturēts nepamatoti, jo /pers. A/ Ceļu satiksmes noteikumus (turpmāk – CSN) nepārkāpa, secinu, ka pašvaldības policijas darbinieki tiesas sēdē liecināja, ka /pers. A/ vadīto transportlīdzekli nolēma apturēt uz aizdomu pamata, ka transportlīdzekļa vadītājs, iespējams, atrodas alkohola ietekmē, tā kā iepriekš pie minētā transportlīdzekļa redzēja personas, kuras izskatījās alkohola ietekmē. Savukārt, ne CSN, ne Ceļu satiksmes likums nepieļauj transportlīdzekļa vadīšanu alkoholisko dzērienu ietekmē, kāda tika konstatēta /pers. A/. Līdz ar ko, tiesneses ieskatā, pašvaldības policijas darbinieku rīcība, apturēt /pers. A/ vadīto transportlīdzekli uz aizdomu pamata, par tā vadīšanu alkohola ietekmē, bija likumīga un pamatota un kā redzams no veiktās alkohola ietekmes pārbaudes /pers. A/, pašvaldības policijas darbinieku aizdomas par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola ietekmē apstiprinājās.

Vērtējot /pers. A/ aizstāvja norādīto, ka /pers. A/ netika izskaidrotas viņa tiesības un pienākumi, kad /pers. A/ nepiekrita pārbaudes rezultātiem, netika dota iespēja nogādāt viņu uz medicīnisko pārbaudi, netika izskaidrots kādā veidā ir jāveic alkohola ietekmes pārbaude, /pers. A/ netika aptaujāts, netika lietotas sterilas iemutes, secinu, ka lietā nav ziņu un pierādījumu, kas aizstāvja norādīto apliecina.

Vērtējot liecinieka /pers. I/ liecināto, ka /pers. A/ kafejnīcā alkoholiskos dzērienus nelietoja, bet dzēra bezalkoholisko alu, secinu, ka minētās liecības neizslēdz /pers. A/ konstatēto alkohola ietekmes faktu, tā kā /pers. A/ varēja lietot alkoholiskos dzērienu vēl pirms tam. Kā arī liecinieks nenorādīja tādus faktus, no kuriem varētu secināt, ka liecinieks būtu pārbaudījis tieši kādu alu /pers. A/ dzēra un viennozīmīgi apgalvot, ka alus bija bezalkoholisks.

Ņemot vērā minēto, vērtējot sastādīto Protokolu, lietā esošos rakstveida pierādījumu, pašvaldības policijas un policijas darbinieku liecības, to kopumā un savstarpējā sakarībā, uzskatu, ka nav pamata apšaubīt Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā konstatēto alkohola koncentrāciju /pers. A/ izelpā, kā arī Protokolā norādītos pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, līdz ar ko, /pers. A/ vainīgums Latvijas APK 149.^{15}panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīts.

Pamatojoties uz Latvijas APK 32.pantu, nosakot sodu tiek ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personību raksturojošie dati, atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Pamatojoties uz Latvijas APK 33.pantu un 34.pantu atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti.

Lietas materiālos nav atrodamas ziņas, ka saskaņā ar Latvijas APK 31.pantu, pastāvētu gadījumi, kad /pers. A/ nav piemērojams Latvijas APK 149.^{15}panta trešajā daļā paredzētais sods administratīvais arests.

Latvijas APK 258.pantā noteikts, ka persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktā kārtībā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm. Saskaņā ar Latvijas APK 274.panta otrās daļas 12.punktu, nolēmumā administratīvā pārkāpuma lietā, pamatojoties uz izdevumus apliecinošiem dokumentiem, norāda ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm saistīto izdevumu apmēru un to atlīdzināšanas pienākumu, ja persona ir atzīta par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Noteikumu Nr.15 2.punkts nosaka, ka alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā transportlīdzekļa vadītājam pārbauda Valsts policijas darbinieks (...), izmantojot portatīvo ierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai. Noteikumu Nr.15 11.punkts nosaka, ja saskaņā ar veiktajiem mērījumiem alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir vienāda vai lielāka nekā Ceļu satiksmes likumā noteiktā alkohola koncentrācija asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, pārbaudes izdevumus 15,65 *euro* apmērā sedz transportlīdzekļa vadītājs.

2016.gada 23.maija Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā minimālā alkohola koncentrācija izelpojamā gaisā /pers. A/ konstatēta 1,2420 promiles, kas pārsniedz Ceļu satiksmes likumā noteikto alkohola koncentrāciju asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, līdz ar ko, izdevumus par veikto alkohola koncentrācijas pārbaudi /pers. A/ jāieskaita institūcijas, kuras darbinieks ir veicis /pers. A/ pārbaudi ar portatīvo mērierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, tas ir, Valsts policijas kontā.

/pers. A/ aizstāvis debatēs lūdza jau lietas izskatīšanas pabeigšanas dienā lemt par rīcību ar izņemto transportlīdzekli.

Latvijas APK 274.^{1} panta pirmā daļa nosaka, ka lēmumā par administratīvā soda uzlikšanu vai lietvedības izbeigšanu jānosaka, kas darāms ar pārkāpuma izdarīšanas rīkiem vai citiem izņemtajiem priekšmetiem un dokumentiem. Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksā nav paredzētas tiesības tiesnesim pirms nolēmuma par administratīvā soda uzlikšanu vai lietvedības izbeigšanu, lemt jautājumu par rīcību ar pārkāpuma izdarīšanas rīkiem vai citiem izņemtajiem priekšmetiem un dokumentiem. Līdz ar ko par rīcību ar izņemto transportlīdzekli tiek lemts šajā nolēmumā.

Administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros ir izņemts transportlīdzeklis /TL Nosaukums/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/. Pēc lietā esošās informācijas izņemtā transportlīdzekļa īpašnieks ir /pers. O/, turētājs /pers. A/.

Tā kā izņemtā transportlīdzekļa īpašnieks, nav izdarījis administratīvo pārkāpumu, saskaņā ar Satversmes tiesas 2013.gada 24.oktobra spriedumu lietā Nr.2012-23-01, transportlīdzeklis ir atgriežams transportlīdzekļa īpašniekam *(skat. Satversmes tiesas 2013.gada 24.oktobra spriedumu lietā Nr. 2012-23-01).*

Novērtējot lietas apstākļus, izdarītā pārkāpuma raksturu, pamatojoties uz Latvijas APK 10., 22.-24., 26., 29., 29.[3], 31.- 34., 149.[15]panta trešo daļu, 213., 243.-244., 258., 272., 274., 274.[1], 276., 289.[7], 289.[16], 289.[17], 291., 299., 299.[1] un

n o s p r i e d a

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un piemērot /pers. A/:

1)**administratīvo arestu** uz piecām diennaktīm,

2)uzlikt **naudas sodu** EUR 850 (astoņsimt piecdesmit *euro*) apmērā,

3)**atņemt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības** uz diviem gadiem, **aizliegt iegūt atpūtas kuģu vadīšanas tiesības** uz diviem gadiem.

Izņemto transportlīdzekli VW Golf, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, atgriezt atpakaļ šā transportlīdzekļa īpašniekam /pers. O/.

Transportlīdzeklis VW Golf, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, transportlīdzekļa turētājam /pers. A/ atgriežams pēc naudas soda nomaksas.

Naudas sods samaksājams 30 (trīsdesmit) dienu laikā no soda uzlikšanas dienas, jebkurā bankas iestādē (saņēmējs: Valsts kase, NMR 90000050138, konta Nr.LV34TREL1060191011100, BIC kods TRELLV22, maksājuma uzdevumā norādot no lēmuma par saukšanu pie administratīvās atbildības numuru - 130059816). Naudas soda samaksas kvīts iesniedzama Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Noteikt, ar alkohola koncentrācijas veiktās pārbaudes izdevumu apmēru EUR 15,65 (piecpadsmit *euro* un 65 centi), kas 30 (trīsdesmit) dienu laikā no dienas, kad nolēmums stājies spēkā, ieskaitāmi jebkurā bankas iestādē (saņēmējs: Valsts policija; banka: Valsts kase; reģ.Nr. 90000099040; Bankas kods: TRELLV22; konta Nr.LV96TREL2140091033000, ar maksājuma mērķi - 23.05.2016. Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr.NB339541), par ko informēt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroju Rīgā, Gaujas ielā 15.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā **2016.gada 22.jūnijā.**

Tiesnese *paraksts* I.Millere

NORAKSTS PAREIZS.

Tiesnese I.Millere

Rīgā, 22.06.2016.